

ninger Sted, kan den Formuestatus lægges til Grund for Angivelsen, som er fremkommen ved Afslutningen af det sidste Regnskabsaar.

Naar Selvangivelse ikke finder Sted, ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa det Tidspunkt, da Skatteansættelsen foregaar.

Formueskatten beregnes kun af fulde hundrede Kroner.

C. Skatteligningen.

I. De skattelignende Myndigheder.

§ 17.

For Københavns Vedkommende bliver der efter Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse ved kongelig Anordning at fastsætte Regler angaaende Ordningen af de i nærværende Lovs Afdelinger C., D. og E. omhandlede Forhold, ligesom der ved kongelig Anordning kan træffes Bestemmelse om Ændringer i de tilsvarende nugældende Regler angaaende den kommunale Ligning m. v. i København.

For saa vidt de i denne Lovs §§ 4—9 givne Regler med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst ere forskellige fra dem, der ere gældende ved Ansættelse til Indkomstskat til Københavns Kommune, kan det endvidere efter Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse ved kongelig Anordning fastsættes, at de i de nævnte Paragraffer indeholdte Regler for Statsskatten ogsaa skulle gælde for den kommunale Skats Vedkommende.

Om Offentliggørelse af Skattemister og af andre Forhold vedrørende Ligningen skal for Københavns kommunale Lignings Vedkommende gælde de for Statsskattens Vedkommende i nærværende Lov fastsatte Regler.

Hvad der i denne Paragraf er bestemt for Københavns Vedkommende, kan med de nødvendige Forandringer ogsaa finde Anvendelse paa Frederiksberg Kommune efter Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Kommunalbestyrelsen.

For større Købstæders Vedkommende skal Indenrigsministeren derhos være bemyndiget til, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, efter Samraad med Finansministeren og vedkommende Kommunes Bestyrelse at fastsætte Regler afvigende fra de i nærværende Lov foreskrevne angaaende Ordningen af de i Lovens Afdelinger C. D. og E. omhandlede Forhold.

§ 18.

I det øvrige Land foretages Skatteligningen ved en Samvirken af de kommunale Myndigheder og særegne Skatteraad paa den Maade, som i det følgende nærmere fastsættes.

Det har sit Forblivende ved den i Finansministeriets Bekendtgørelse af 30. September 1903 fastsatte Inddeling af Landet i Skattekrede. Finansministeren bemyndiges til, saafremt det maatte anses for ønskeligt, at foretage Omdeling af Kredse, hvorved dog maa iagttages, at ingen Kommune deles mellem flere Skattekrede, og at ingen Skattekreds kan strække sig ind i flere Amtsradskrede, undtagen for saa vidt Dele af en Kommune maatte være beliggende i en anden Amtsradskreds end den, hvortil den største Del af Kommunen hører.

De for Skattekrede oprettede Skatteraad skulle fremtidig hvert bestaa af 3 Medlemmer og indtil 3 Stedfortrædere for disse. Samtlige Medlemmer af Skatteraadene